DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. ZATURDAG 12den den SEPTEMBER, 1818. N. 37.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

1.—Om Papieren Realen of Schellingen ten bedrage van Twee Duizend Twee Honderd en Vyftig Pezos van Achten, te doen maken en dezelven tegen inwisseling van Twee Honderd Papieren Johannissen of bewyzen van afgekeurde Johannissen, uitmakende de voormelde som van Twee Duizend Twee Honderd en Vyftig Pezos van Achten in circulatie te brengen, ten einde daardoor in het plaats hebbende gebrek aan klein-geld provisioneel te voorzien, tot dat by het kappen van een genoegzaam getal Zilveren Pattinjes, de kwaadwillige Ingezetenen die het klein-geld buiten circulatie houden om daar mede woeker te dryven, zich in de verplichting zullen bevinden het klein-geld in circulatie te brengen en daardoor alle inconvenientien in het wisselen van Johannissen uit den weg zullen geruimd worden.

2.—Dat de Papieren-Realen of Schellingen, door een der Leden van dezen Raad zullen worden geteekend, des konings Wapen zullen dragen en genummerd zullen worden.

3.—Dat deze Papieren Realen of Schellingen op dit en de onderhoorige Eilanden zullen gangbaar zyn tegen Zes Stuivers ieder.

4.—Dat de Johannissen die voor de Papieren-Realen zullen worden ingewisseld, by de afgekeurde Johannissen zullen worden gedeponeerd, ten einde voor dezelven de Papieren Realen, wanneer er geen gebrek meer aan klein-geld zal zyn, wederom in te wisselen en te vernietigen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Augustus 1818, het vyfde jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven,

(was getd.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad, op Pietermaaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven den 3den September 1818.

(was getd.) W. PRINCE,
Secretaris.

Fiscaals's Kantoor, 13den Sept. 1818.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk ge qualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewagt moeten houden als—

De Fransche Broden 13, en
De Ronde Broden 14 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Fort Amsterdam op Curaçao, Donderdag den 3den September des jaars 1818.

Present de Weled: Gestr: en Achtbaare Heeren Mr. Jsaac Johannes Elsevier, President; Mr. Daniel Serrurier; Mr. Willem Webb Duyckinck, Gegradueerde; Frans Royer, en Charles August Baron de Larrey, Ordinaire Raden van Civile en Crimineele Justitie op het eiland Curaçao.

De Weled: Gestr: Heer Mr. Herman Rudolph Hayunga Adjunt Fiscaal dezes Eilands, Eisscher R. O. in Cas Crimineel

op ende jegens,

Samuel Henriques, gedetineerde en gedaagde in het zelve Cas.

NADEMAAL de gedetineerde en gedaagde Samuel Henriques geboren op dit Eiland van den Joodschen Godsdienst, oud Vyf en Twintig jaren, Planter van beroep, en directeur op de Tuin of Plantagie Klein Piscadera, toebehorende aan deszelfs moeder Rachel Henriques, zich niet heeft ontzien om op den 18den April dezes jaars, den Neger jongen Juan Carlo slaaf van de genoemde Weduwe Rachel Henriques en schapen wachter op de voormelde Plantagie Klein Piscadera, door dien een schaap zyner kudde op het veld, door Roofvogels gedood was, aan een Knippen boom, met de handen agter den rug vastgebonden, op te hangen, en te mishandelen; den zelfden neger jongen vervolgens tegen den middag op een trap in het Hofje by de put te laten vast binden, hem een gruwelyk pak slagen met watapana roeden te laten geven, daar na het door de slagen van een gereete ligchaam met een op zyn gedetineerde en gedaagden's bevel uit lamoenen sap en piment gemaakte sous te laten insmeeren, hem voorts in de gaandery van het woonhuis een yzer aan te doen, en voorts zonder eenige geneeskundige hulp tot den 25sten der gezegde maand April, zynde ses dagen na deze ongeoorloofde strafoeffening; en toen maar eerst, hem den genoemden neger jongen Juan Carlo, ter genezing gezonden hebbende by zekeren Kwakzalver Meester Martin, die daar in gedifficulteerd heeft; dat de gemelde neger jonge by nacht uit het huis van den gezegden meester Marten gevlugt en zich den 27sten daar aanvolgende ter Fiscalaat begeven heeft, waar op hy aan den Stads Chirugyn werd overgeleverd en wyders op den 1sten der volgende maand Mey ll. aan de gevolgen der hem door de voorzeide mishandeling toegebragte wonden ten huize van den gemelden Stads Chirugyn is overleden.

Dat dit alles uit de Inquisitoire Procedures tegens den gedetineerde en gedaagde gehouden is komen te blyken; hoewel de gedetineerde en gedaagde, tot geene andere confessie gekomen is, dan dat hy den overledenen neger jongen Juan Carlo op een trap heeft laten binden en met watapana roeden doen slaan, om dat dezelve een schaap tot de kudde, waar over hy het opzigt had, behorende gedood had, terwyl hy alle andere omstandigheden die deze strafoeffening hebben voorafgegaan, vergezeld of gevolgd, halstarrig is blyven ontkennen.

Ofschoon de gedetineerde en gedaagde door alle die omstandigheden te negeeren getracht heeft de onmenschelyke, ja wreede wyze, waar op hy den overledenen behandelt heeft, te verduisteren en alzoo den straf te ontgaan, die op diergelyke misdaden applicabel is, en aan den misdadiger moet uitgeoeffend worden, is nogtans uit de getuigenissen van in regten bestaanbare getuigen bewezen dat de gedetineerde en gedaagde den overledenen neger jongen Juan Carlo onmenschelyk behandeld heeft, zodanig dat de gevolgen dier behandeling de dood geweest is; immers is het bewezen dat de overledene niet alleen onschuldig maar ook op eene ongeoorloofde manier door den gedetineerde en gedaagden is gestraft geworden, aangezien het in de eerste plaats by onderzoek op des gedetineerdens en gedaagdens bevel gedaan, gebleken is, dat het vermiste schaap, werkelyk door roofvogels gedood was, en in de tweede plaats is het mede bewezen dat de overledene, hoewel onschuldig niet op eene wyze gelyk aan meesters en opzigters is vry gelaten, is gestraft geworden, maar wel zodanig dat hy gedetineerde en gedaagde de straffende hand der waakzame Justitie, die gene misdaden ongestraft laat, voor al de zulke gelyk die waar aan de gedetineerde en gedaagde zich heeft schuldig gemaakt, niet kan ontgaan.

En aangezien de gedetineerde en gedaagde in een land alwaar goede Justitie gehandhaaft wordt, ten voorbeelde en afschrik van anderen moet worden gestraft.

ZOO is het dat President en Raden van Civile en Crimineele Justitie voormeld, den Crimineelen Eisch en Conclusie van den WelEd: Gestr. Heer Eisscher R. O contra den gedetineerden en gedaagden midsgaders de stukken en bescheiden daar by overlegd, gezien gelezen, en geëxamineerd, en voorts gelet hebbende op alles, waar op in dezen eenigzints te letten stond, Recht doende, in naam van Zyne Majesteit *Willem den Eersten, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, en Groot Hertog van Luxemburg* &c. &c. &c.

Den voornoemden gedetineerden en gedaagden Samuel Henriquez by dezen verklaren Infaam en Eerloos, den zelven condemneeren zo als hy de evengenoemde gedetineerde en gedaagde hierby gecondemneerd wordt, om voor zynen gehelen leeftyd van dit en de onderhorige Eilanden gebannen te worden, op pœne van zwaardere straffe, indien hy daar na by contraventie dezer condemnatie op dit of een dezer onderhorige Eilanden mogte gevonden worden, met verdere condemnatie van hem gedetineerde en gedaagde in de kosten en misen van Justitie, en de kosten dezer Procedures.

President en Raden voorneemd.

(Geparafeerd,) J. J. ELSEVIER Vt.

Ter Ordonnantie van denzelve.

(geteekend) J. THIELEN.
Sec. Admtm.

Den 7den September 1818 gepronuncieerd Present de President en alle de Leden.

(geteekend) J. THIELEN.
Sec. Admtm.

Curaçao den 27sten Augustus 1818.

DE Debiteuren des Boedels, van wylen vrouwe Elizabeth van der Biest, laast Weduwé van den Weledelen Gestrengen Heer C. G. F. Serz, worden hierby verzocht, en des noods, ernstig aangezegt; om binnen de eerstkomende zes weken na dato dezes, de door hun deugdelyk verschuldigde Hypotheeken, Obligaties &c. behoorlyk te voldoen: zullende na de expiratie der gestipuleerde zes weken (als zynde een billyke tydvergunning na de reeds gedane ediktale oproeping) geen verder uitstel worden vergund. Vermits de ondergetekenden in kwaliteit als testamentair en geassumeerde executeurs, verpligt zyn, zoo spoedig doenlyk de voorzeide boedel te vereffenen, het Collateraal aan den lande competeerende te betalen, en het batig saldo voor de onderscheiden erfgenamen, rechtmatig uittekeeren.

H. VAN DER HEYDEN, q. q.
J. J. BEAUJON, q. q.

Curaçao den 3den September, 1818.

WEGGELOOPEN.

VAN de Fransche Schoener L'Esperance op Zondag ll. een Negergenaamd Jean Charle, 5 voeten en 5 duimen hoog, knap van postuur, oval van aangezicht, en heeft gene knevels. De gene welke gemelde Neger mogt opvatten, en aan de ondergeteekende bezorgen, zal een Johannis beloning erlangen. Aan Schippers van vaartuigen wordt gewaarschouwd den gemelden Neger niet van dit Eiland te vervoeren; zullende anderzins de gestrengheid der wetten tegens hen worden gebezigd.

GEORGE CURIEL.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard zedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

4. golet N. S. del Carmen, Malabe, P. Cabello
5. —— Nueva Rosa, Porrie, La Guayra
7. —— Klein Alexandria, Castro, Aruba
—— St. Theresa, Estrado, Coro
—— de Goede Intentie, Swynberg, Aruba
8. —— Revencie, Wagenaar, Maracaybo
9. bark Fortuin, Hansen. Spaansche kust
lantje Dolore, Delacruz, Puerto Cabello
golet Gustavus, Southwarth, Boston
—— John, Pietersz, Rio-de-la Hache
10. —— Alexandria, Coolman, Aruba
11. —— Aurora, Liebray, Maracaybo
bark Çonception, Moreno. Coro

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

4. golet Nereus, Penso, Aricola
—— Dorothea, Tromp, Rio-de-la Hache
—— Juliana, Graval, La Guayra
5. bark Eliza, Arabiche, Coro
7. brik Esperanza, Gimbert, St. Domingo
8. golet Floor de Mayo, Croes, Aruba
bark Doris, Simon, Maracaybo
9. golet de Goede Intentie, Swynberg, Aruba
golet Consolatien, Cordero, Ricola
10. bark Vliegende Visch, Dupuy, Maracaybo
lantje Dolore, Lacrus, Puerto Cabello
11. golet Waare Broeders, Gilbert, Maracaybo
—— Alexandrie, Coolman, Aruba
—— Klein Alexandria, Castro, ditto

De tegenwoordige week is byzonder dor geweest in nieuws tydingen, daar de onderscheidene arrivementen geen enkel woord nieuws inhebben. Wy hebben echter gepoogd om het tegenwoordig nommer voor onze lezers aangenaam te maken, door een keuze van gemengelde artikelen te plaatzen, uit de laatste Europeesche papieren in ons bezit.

In onze eerste bladzyde zal gevonden worden het vonnis door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie geveld tegens Samuel Henriquez, van de Joodsche natie, op Donderdag den 2den dezer, by ontzegging van den Eisch van den Heer Adjunct Fiskaal tot de straf van het zwaard.

By het voorlezen van het vonnis is de gevangene door twee Suppoosten der Justitie met touwtjes aan het gewrigt van ieder zyner handen gehouden geworden. Een detachement van het garnisoen was onder de wapenen, en een groote menigte der inwoners aanschouwden de ceremonie.

Op Maandag ll. den zevenden dezer, overleed ten huise van den Weledelen Gestrengen Heer Adjunct Fiscaal Mr. H. R. Hayunga, aan de gevolgen van eene hevige echter kortstondige ziekte, de Weledele Gestrenge Heer Johannes van Diemen, Eerste Secretis araan boord Zyner Majesteits fregat de Euridice. Zyn Weledele Gestrenge werdt de volgende dag met alle eerbewyzingen aan zynen rang verschuldigdt, ter aarde besteld. Allen die den overledenen gekend hebben betreuren deszelfs dood, en zal steeds zyne nagedachtenis by hen in waarde blyven.

MENGELINGEN,

UIT DE LAATSTE LONDENSCHE PAPIEREN GETROKKEN.

Het Spaansche Gouvernement, vernemen wy, doet zyn beste pogingen, om op eens de eisschen van Amerika te wederstreeven en de Insurgente provintien ten onder te brengen. Dit zyn punten echter in de welke ons belang verwyderd en aannaderend (contingent) is. Betreffende de party waarin onze landslieden mogen gebracht zyn in deze geschillen deel te nemen, die hun niet perzonelyk betreffen, gevoelen wy meer bekommering—dat is op hun eige berigt—wy hebben altoos den wensch uit gedrukt, dat zy niet hun leven noch hunne bezittingen in den waagschal zouden stellen. Eenige Spaansche schepen zyn reeds naar dat oord bestemd, om alle vaartuigen met wapens &c. voor de Zuid Amerikaansche Insurgenten te onderscheppen; het Spaansche Gouvernement is wel op zyn hoede wegens de maatregelen van zekeren generaal en zyne deel genoten hier in Engeland, de Britsche koopman zou het wel bedenken voor hy zyn eigendom onder zulke omstandigheden waagde.

Een artikel van Madrid den 1sten Mey, geeft berigt van de aller groote wapening te Cadix, voor het transport van talryke magten naar Zuid Amerika, zullende met groote snelheid gaan, niet tegenstaande den verarmden staat der geld middelen. Het Gouvernement houdt de bestemming dezer troepen diep geheim; maar men zegt, er goede reden zyn te vermoeden, dat zeven of 8000 man bestemd zyn om den generaal Morillo te versterken, die zonder twyffel dezelve nodig heeft, en dat de overigen naar Lima bestemd waren.

Alle de schepen van het Russische eskader te Cadix zyn formeel afgekeurd als voor de zee onbruikbaar.

Brieven zyn ontvangen van Officieren aan boord der schepen bestemd voor de Noord Pool expeditie gedateerd 2den Mey te Lerwick op de Sherland Eilanden, De brik die de Dorothea vergezelde wordt gezegd op strand gehaald te zyn, om dat de zelve meer water in had, dan zy kon uithouden; de officieren en manschap waren gezond en wel en begeerig de Britsche havens te verlaten. Zy willen Spitsbergen aandoen.

Eene andere Expeditie naar de Pool.—In een artikel uit Petersburgh lezen wy, dat kapt. Golownin, de Russische Officier uit gezonden door zyn hoff op eene reis om kolonien te vormen of ontdekkingen te maken, Rio Janeiro, bereikt heeft; na een korte tocht, vertrok dezelve van daar naar de West kust van Zuid Amerika, naar de Sandwich Eilanden, en vervolgens naar Kamschatka. Door eenigen word bevestigd dat, eene Noorddoortocht het voorname voorwerp is den bevelhebber aanbevolen, zoo ja, neemt hy een lyn regt strydige koers, met het welke aan de Britsche eskaders laatst naar de Noordelyke zee gezeild, zyn voorgeschreeven, hun plan is uit de Atlantische Oceaan een weg naar den Behring Straat te zoeken; terwyl kapt. Golownin by het advantuurlyke gedeelte zyner reis van de stille Oceaan dadelyk door de Behring Straat stevent.

Dr. Brewater de uitvinder van de Kaleidoscope heeft laatstelyk een instrument daargesteld, om edele gesteenten van elkanderen en van kunstige namaaksels te onderscheiden, zelf wanneer zy opzulk eene wyze geplaats zyn, dat er geen licht door derzelver oppervlakten kan vallen. Het zelfde instrument kan gebruikt worden om alle mineralen te onderscheiden, wier oppervlakte het zy natuurlyk, het zy door kunst iets gepolyst is. Deszelfs toestel is zoo eenvoudig dat ieder, zelf de onkundige, er gebruik van kan maken.

Een nieuw nommer van de Bibliotheque Historique (den 10den) behelst den volgenden merkwaardigen brief des konings van Frankryk aan den Prins Talleyrand, in dato 22sten July 1815:

"Het gedrag der geallieerden zal welhaast myn volk dwingen, tegen hen de wapenen optenemen, en een Spaanschen oorlog te beginnen. Ware ik jong, ik zoude my zelven aan hun hoofd stellen; doch ik wordt belet zoo te handelen door ouderdom en zwakheid; maar ten minsten, ik wil niet oogluiken de rampen aan zien die ik beklaag. Ik heb besloten, om indien ik dezelven niet kan verzachten, een schuilplaats by den koning van Spanje te zoeken.

"Latenzy, die na de overgave des mans, tegen welken zy den oorlog verklaarden, voortgaan myn volk als vyanden te behandelen, en gevolgelyk my als zoodanig te beschouwen, myne vryheid te schenden, zoo veel zy willen; het staat in hunne magt zoo te handelen. Voor my, ik zou liever in eene gevangenis leven dan een ledige aanschouwer zyn der treurige omstandigheden myner kinderen.

"LOUIS."

Berigten van Konstantinopolen, gedateerd 10den April, berigten, dat de onderhandelingen tusschen de Porte en Rusland op een volkomenen voet schynen te zyn. De Spaansche Minister heeft niet de voldoening genoten, op welke hy regt had te verwachten, en welke de Europeesche Ministers met nadruk ten zynen behoeve gevraagd hebben. Deze onverschilligheid van de Ottomannische Porte betrekkelyk dezen, contrasteerd zeer met de gunst der Persiaanschen Minister bewezen, wiens zending, zoo men gelooft, ten oogmerk heeft tusschen de beide hoven een soort van byzonder verbond daar te stellen, ten einde zich tegen alle aanvallen der Europeesche mogendheden te beveiligen.

Een byzondere brief van Meiningen, over het te verwacht wordende huwelyk van den Hertog van Clarence met de Princes Adelaide van Saxe Meiningen, sprekende, vermeldt een gerucht daar in omloop, dat zederd de laatste weigering door het Engelsch Parliament wegens een overeenkomstige verzorging van het Koninglyke Paar het derzelver oogmerk is niet in Engeland te resideeren, doch in de Hanoversche stad Celle, "waar hunne uitgaven niet zoo groot zullen zyn, als dezelve noodzakelyk in Engeland zouden moeten wezen."

In brieven van St. Helena wordt bevestigd, dat Bonaparte laatst langs eenige onbekende wegen 400,000 franken in goud heeft ontvangen, nevens een groot aantal diamenten; geld schynt er geen gebrek te wezen, noch by hem noch by zyne aanhangers. Las Cases, wordt gezegd, kortelings geleden, wissels getrokken te hebben voor 3000£, over Frankfort op een bankier te Londen, en dat dezelven behoorlyk waren gehonoreerd. Even zeer wordt gezegd dat een krediet brief voor 10,000£ geteekend Napoleon, laatst vertoond is aan, en betaald door een Londensch huis.

Verschrikkelyke Brand.—Het volgende zyn berigten van meest verschrikkelyke verwoestingen door brand ontstaan, van het favourite Paleis des konings van Saxen aan de Elve. En tevens te Coppenhagen, te Constantinopolen, in Pommeren en in Silezien.

Dresden, 3den Meÿ.—Den 1sten Meÿ ten twee uren, brandde het favorite zomer verblÿf van onzen koning, het kasteel Pilnitz aan de Elve, beroemd door derzelver schoone ligging geheel af. De koning gemeenelÿk komt daar den 1sten Meÿ, en ter dier tÿd gingen de hofbedienden, de koks enz. daar daags te voren naar toe, wanneer wÿ plotzeling van den brug hier een groote dikke wolk zagen rÿzen in de rigting van Pilnitz. Eenige dagen bevorens was er geen wind, doch op dezen ongelukkigen dag woei er eene sterke koelte die alle de pogingen te leur stelde om de vlam te blussen. Uit hoofde, der afstand, duurde het geruimen tÿd, voor veele hulp uit de stad kon aangebracht worden; en dus in vier uren werd het gebouw dat het oude kasteel genaamd werd, het Opera Huis, het Brouwhuis &c. in asschen gelegd. Niets is gered. Alle de staats fournitures van het Paleis zÿn verbrand, zoowel als de gallerÿ met schilderÿen bevattende de pourtretten der voor ouders van de Saxische familie, talrÿk en eerwaardig door derzelver uitnemendheid en jaren. De tempel van Venus, waar in de wel geschilderde pourtretten van alle de maitressen van een vorigen Saxeschen vorst zÿn geschilderd. Alle de benodigheden en schilderÿen van de kapel zÿn tevens verbrand, onder welken het Altaar stuk zeer betreurd wordt. Het was een meester stuk van Lucas Camach, de tÿdgenoot en vriend van Luther. Het Opera-Huis was alleen voor representatien voor het Hof geschikt. De decoratiën worden gezegd zeer schoon, en de garderobe prachtig geweest te zÿn; alles is verloren. Men weet niet wat de oorzaak van dit ongeluk was.

Pommeren, 6den Meÿ.—Den 3den dezer zÿn 58 huizen des nachts in de stad Gollnow afgebrand, over de 100 huisgezinnen hebben alleen hun leven uit de vlammen gered. Den 1sten bracht een diergelÿk ongeluk 80 familiën tot ellende.

Koppenhagen, 12den Meÿ.—Dezen avond brak een verschrikkelÿk vuur uit binnen het vierkante plein van het garnisoen, het welke reeds verscheiden huizen in asch gelegd heeft; dat bÿ een latere afzending dezer berigten nog voort woedde, en volgens berigten wegens de harden wind niet ligt te blussen is. Men zegt, het veroorzaakt is door de onachtzaamheid der schilders door gekookte lÿn olÿ.

Konstantinopolen, 10den April.—Omtrent een week geleden, verging de ongelukkige familie van den overleden Mano, (de weduwe is eene princesse Ypsilanti) op de meest verschrikkelÿke wÿze. Derzelver groote huis te Terapia vloog plotzeling aan alle de vier zÿden in den brand. Het vuur verspreidde zich zoo snellÿk, dat niemand van het gezin konde ontsnappen; moeder en zoon, drie vrouwen, acht kinderen en vier bedienden verteerden in de vlammen. Slechts met de grootste inspanning, was het dat het Paleis van den Franschen Ambassadeur gered werd. Men gelooft algemeen dat de brand met opzet gesticht is.

Een Geinspireerd Vrouwmensch.—Er leeft tegenswoordig een jong meisje in het arrondissement van Avallon, die haar verstand verloren hebbende, zich zelve heeft verbeeld dat zÿ gemeenschap met een engel had. Zÿ bleef dertig nachten lang in de open lucht in haar vaders tuin; verbeeldde zich dat zy bevolen was te rusten in de begravenis grond van de parochie, en in den naam van haren engel, beval zÿ twee harer buren haar daar te brengen. Dit gedrag heeft aanleiding tot de meest ongereimste vertellingen gegeven. Men veronderstelt, dat zÿ de gaaf bezit om mirakelen te doen; dat zÿ eens over eene rivier wandelde zonder haar voeten nat te maken—dat zy leeft zonder voedzel, en dat regenbuiën haar niet nat kunnen maken. De politie, doch bÿzonder de fakulteit, zÿn verzogt haar te onderzoeken.—*Parysche Papieren.*

WEST INDIEN.

UIT EEN DOMINICA PAPIER.

Wÿ gaven berigt in ons laatste nummer van eene buitengewone Proclamatie in eene naburige kolonie bekend gemaakt, die vÿandig is tegen de Britsche onderdanen. Uit latere berigten is deze daadzaak bevestigd, zelfs in grooteren omvang als bevorens was opgegeven. Niet alleen zÿn de manufaktures van Engeland, na vier maanden gerekend van Februarÿ ll. tot konfiskatie of verbranding bestemd; maar de personen der onderdanen van den koning van G. Bretanje, zÿn onderworpen aan boeten en eeuwig bannissement, als zÿ als koopheden handelen.—Willen zÿ *La Nation Boutiquiere* (de Winkel Natie) wezen met uitsluiting van ons? *Bravo* Minister Graaf *Mole!!!* De oude vermufte wet uit de Asch opgedolven is eene ordonnantie van den *Grand Monarque*, Louis de XIV. in October 1727.

"*Tit.* 6 artikel 1.—De vreemdelingen in onze kolonien geëstablisseerd, zelfs zÿ die genaturaliseerd zÿn, of het in het toekomende konden worden, kunnen geen kooplieden, makelaars of commissionaire (*agens d'affaires de commerce,*) zÿn, op welken voet en in welke maniere het ook moge wezen, op straffe van 3000 livres boete en eenwig bannissement."

Hoe dit overeentebrengen is met het vredes tractaat het welk zes jaren verblÿf aan de Engelsche onderdanen toestaat, en bescherming voor derzelver eigendom, laten wÿ aan wÿzere koppen te bepalen over. Indien deze beleedigende orders in kracht mogten worden gesteld, dan is een bankbreuk onvermÿdelÿk, niet alleen voor de Engelschen maar voor de Fransche kooplieden, want op Engelsch kapitaal hebben de laatsten bestaan.

Zoo eenig Engelschman onder deze oude wet gekomen, en weggejaagd of benadeeld werd uit en in Guadeloupe en Martinique, dan vertrouwen wÿ dat de Gouverneurs der Britsche bezittingen zich gelÿkelÿk zullen vereenigen van Barbados tot Jamaica om de Acte van Karel den II. inwerking te brengen, als in wedervergelding, en niet toelaten, dat een enkele Franschman op Britsch grondgebied woont. Wÿ denken dat zulk eene maatregel verscheiden *sacrés* zoude te weegbrengen, te uiten in Trinidad St. Lucie en welligt een weinig in *la* Dominique.

Volgens eene telling van het aantal slaven in het Eiland Antigua getrokken uit de origineele registers voor de slaven, den 7den Meÿ 1818 (bevattende eene clasificatie van de geslachten, kleur en ouderdom) bedraagt het getal mannelÿke perzonen 15,053; dat der vronwen 17,216:—van welken 28,598 zwarten waren, en 3891 van de kleur, uitmakende een totaal van 32,269.

LOSSE GEDACHTEN WEGENS HET WOORD RESTITUTIE.

(Naar het Zweedsche *Wenta Penjer* van Mevr Meerman.)

Restitutie! Restitutie!
ó Wie kent dat woord toch niet?
Ach! wie heeft niet in zyn leven
Restitutie moeten geven!
Restitutie, Restitutie!
Ach wie kent uw invloed niet!

Wy zyn menschen, stervelingen,
Wat ons toch de aarde biedt,
Ryk of arm, hoe ook, wy geven
Restitutie na dit leven.
Zyt ge in 't bloey, verval van 't leven,
Kent gy Restitutie niet?

Een maal geeft gy Restitutie;
Van het geen was U ter leen.
Die zulks niet terug kan geven
Moet voor zwaarder straffen beeven,
ó Te laat! de Restitutie!
Heil, noch zegen, slechts geween.

Restitutie! Restitutie!
Braven kennen U zeer goed
Dat zy na dit wiss'lend leven
Restitutie moeten geven.
Ach zy bieden Restitutie,
God ootmoedig biddend aan.

Restitutie! Restitutie!
ó Wie kent dat woord toch niet!
Ja wy willen in dit leven
Goede Restitutie geven.
Door Gods zegen, door ons pogen,
Wie kent Restitutie niet? VP.

WEST INDIES.

FROM A DOMINICA PAPER.

We gave information in our last number of an extraordinary Proclamation published in a neighbouring Colony, hostile to British subjects. From more recent intelligence, the fact is confirmed, to a greater extent than at first was suggested. Not only the manufactures of England, after four months from February last are consigned to confiscation or combustion; but the persons of the subjects of the King of Great-Britain are liable to fines and perpetual banishment by acting as traders.—Will they be *La Nation Boutiquiere* to our exclusion? *Bravo* Minister Count *Molé!!!* The old musty Law, raked up from the ashes, is an Ordinance of the *Grand Monarque*, Louis the XIV. in October, 1727.

"*Tit.* 6 article 1. Les etrangers etablis dans nos Colonies, meme ceux naturalisés, ou qui pourraient l'etre a l'avenir, ne pourront etre marchands, courtiers, et agens d'affaires de commerce, en quelque sorte et maniere que ce soit, a peine de 3000 livres d'amende et d'etre bannis a perpetuité."

How this is reconcileable with the treaty of Peace, which allowed six years' residence to English subjects, and protection to their property, we leave wiser heads to determine. Should these outrageous orders be enforced, bankruptcy is inevitable not only to English but French merchants, for on English capital the latter have existed.

Should one Englishman come under this old Law, and be driven or hurried from either Guadaloupe or Martinique, we trust that the Governors of the British possessions will simultaneously, from Barbados to Jamaica, join in putting in force the Act of Charles the II as retributory, and not suffer a single alien Frenchman to domicile on British territory. We think such a measure will cause many *sacrés* to be entered in Trinidad, at Lucia, and perhaps a few a *la* Dominique.

By a numerical return of the Slave Population of the Island of Antigua, extracted from the original Slave Records, the 7th day of May, 1818 (comprising a class of sexes, colour, and ages,) the number of males amounted to 15,053; that of females was 17,216:—of which 28,598 were blacks, and 3891 were coloured; making a total of 32,269.

Curious Story.—The official Gazette of Christina, in Norway, contains the following article:

"About a week before the the Easter holidays several men who went out on the cod fishery perished in the storm. On Easter-day, in the evening, some fishermen took a shark in their nets. They found in his stomach two barrels of oats, and a man in a sailor's dress, with clothes made of skin and sea-boots, but without a hat. As his features were not changed, he was recognised to be one of the persons who had perished in the tempest which took place several days before: he was therefore delivered to his family and buried at Heroe."

CURACAO.

The present week has been extremely barren of intelligence, the different arrivals not having brought a single item of news. We have, however endeavoured to render the present number acceptable to our Readers, by inserting a selection of miscellaneous articles from the latest European papers in our possession.

The Honorable the Court of Civil and Criminal Justice of this Island in passing sentence on Samuel Henriques, of the Hebrew nation, on Thursday se'nnight, declared him to be a dishonorable wretch, and condemned him to be banished for ever from this colony and its dependencies. Our Readers, perhaps, may not be acquainted with all the circumstances of this horrid case, we therefore lay before them the following particulars which have come to our knowledge.

On the 18th of April last, a lamb having been missing from a flock of sheep belonging to the Plantation Little Piscadera, (of which Henriques was manager) which was tended by a Negro Boy his Slave, and notwithstanding that the Boy declared the hogs had devoured it, as afterwards appeared to be true, Henriques hung him on a tree with a rope round his body, and by striking him with a stick while suspended in that manner broke one of his arms; after which he tied him on a ladder and whipt him so unmercifully that his body was lacerated from head to foot; he then further ordered a preparation to be made of limes and pimento to wash the wounds of the said Negro Boy, but the servant to whom he gave this order, out of humanity added some water to the mixture, and with it the Boy's body was actually washed; an iron was then put on his neck by order of Henriquez, but a Gentleman who happened to come to his house at that moment procured his permission to take it off. In this condition did this inhuman being keep the unfortunate Boy seven days, without allowing him the least medical assistance; he then saw the deplorable state he was in, and more probably out of fear to lose a slave, than out of humanity, put him under the care of a person named William Marten to be cured; it was from the house of this man that the Boy found means to complain at the Office of the Fiscal, from whence he was sent to the Town Surgeon, but it was then unfortunately too late, and he died on the first of May.

The deceased was a Boy about 13 *or* 14 *years of age. His Honor the Deputy Fiscal demanded that Henriquez should be beheaded, but the Court thought proper to reject that demand, and condemned him to the punishment as stated above.*

On Monday last the Sentence of the Court was pronounced from the Government House. The prisoner was held by two Constables with a rope round each wrist. A detachment of the garrison having been drawn out, and an immense concourse of the inhabitants assembled to witness the ceremony.

DIED.—On Monday last, much regretted by all his friends and acquaintances, Johannes van Diemen, Esq. First Secretary of His Majesty's frigate Eurydice. His mortal remains were committed to the grave on the following day with the Honors due to his rank, (being that of Lieutenant of the 2nd Class.)

MISCELLANEOUS EXTRACTS,

FROM LATE LONDON PAPERS.

The Spanish Government, we learn, is making its best exertions to oppose at once the claims of America and reduce the Insurgent provinces. These are points, however, in which our interest is remote and contingent. Respecting the part which our countrymen may be induced to take in these quarrels, which appertain not to them personally, we feel greater anxiety—that is, on their account—and has always expressed a wish that they would not hazard their lives, or even their property. Some Spanish ships are already ordered to this country, to intercept any vessels proceeding with arms, &c. to join the South-American insurgents, the Spanish Government being perfectly aware of the proceedings of a certain General and his partisans here in England. The British merchant should pause before he hazards his property under such circumstances.

A Madrid article, dated the 1st May talks of the *prodigious* armaments fitting out at Cadiz, for the transport of numerous forces to South-America, going on with great celerity, notwithstanding the impoverished state of the finances. Government keeps the destination of these troops a profound secret; but it is said there are strong reasons to presume that seven or 8000 men are intended to reinforce Morillo, who, no doubt stands in need of them, and that the rest are destined for Lima.

All the ships of the Russian squadron at Cadiz have been formally condemned as unseaworthy.

Letters have been received from officers on board the ships destined for the Arctic expedition, dated May 2, at Lerwick, in the Sherland Isles. The brig, which accompanied the Dorothea, is stated to have been hauled on shore, having made more water than they could wish. The Officers and men were in good health and spirits, and anxious to get clear of the British ports. They are to touch at Spitzbergen.

Another Expedition to the Pole.—In a Petersburgh article we read that Captain Golownin, the Russian Officer sent out by his Court on a voyage of colonization or discovery, had reached Rio Janeiro, after a short passage out, and departed thence for the eastern coast of South America, for the Sandwich Islands, and subsequently, for Kamschatka. It is alleged by some, that a north-west passage is the primary object of the enterprise committed to this Officer. If so, he takes the diametrically opposite course to that which has been prescribed to the British squadrons lately sailed for the Northern Seas. Their scheme is to search for a route to Behring's Straits from the Atlantic Ocean; whereas Captain Golownin starts on the adventurous part of his voyage from the Pacific Ocean, direct through Behring's Straits.

An elopement of a most disgraceful nature has taken place within these few days. The lady is the wife of a dignitary of the Church, and allied to noble and distinguished families. She has abandoned her home and a family of seven children, and has gone off with a youth, a young Nobleman, only about seventeen or eighteen years of age, whom of course she must have seduced. It was supposed that he was about to pay his addresses to one of her daughters. We have not learnt that the place of her retreat has been ascertained.

Dr. Brewster, the inventor of the Kaleidoscope, has lately constructed an instrument for distinguishing the precious stones from each other and from artificial imitations, even when set in such a manner that no light can be transmitted through any of their surfaces. The same instrument may be employed to distinguish all minerals that have a small portion of their surface polished either naturally or artificially. Its application is so simple that any person, however ignorant, is capable of using it.

A new number of the Bibliotheque Historique (the 10th) contains the following remarkable letter from the king of France to Prince Talleyrand, dated July 22, 1815:

"The conduct of the Allies will soon reduce my people to take up arms against them, and to commence a Spanish war. Were I young, I would put myself at their head; but if I am prevented from so doing by age and infirmities, at least I will not connive at evils which I deplore. I am resolved, if I cannot alleviate them, to apply for an asylum to the King of Spain.

"Let those who, after the surrender of the man against whom they declared war, continue to treat my people as enemies, and consequently consider me as such, violate my liberty if they please; it is in their power to do so. I would rather live in a prison than remain a tame spectator of the afflictions of my children.

"LOUIS."

Accounts from Constantinople, dated April 10, mention that the negociations between the Porte and Russia seem to be at a complete stand. The Spanish Minister had not received the satisfaction which he had a right to expect, and which the European Ministers had anxiously claimed in his favour. This indifference of the Ottoman Court, with respect to them, is contrasted with the favour shewn to the Persian Ambassador, whose mission, it is believed, has for its object to establish between the two Courts a species of private federation to protect themselves from all attacks of the European Powers.

A private letter from Meiningen, alluding to the expected marriage of the Duke of Clarence to the Princess Adelaide of Saxe Meiningen, mentions a rumour prevalent there that since the late refusal by the English Parliament of an adequate provision for the Royal Pair, it is their intention not to reside in England, but in the Hanoverian city of Celle, "where their expences will not be so great as they would necessarily be in England."

It has been stated in letters from St. Helena, that Bonaparte has lately received, by some unknown means, 400,000 francs in gold, and a large quantity of diamonds. Money does not seem to be wanting either to him or any of his adherents. Las Cases, it is stated, very recently drew bills for 3000*l.* by the way of Frankfort, on a banker in London, and they were duly honoured. It is even said that a draft for 10,000*l.* signed Napoleon, was lately presented to and paid by a London house.

Dreadful Fires.—The following are accounts of most dreadful and destructive fires at the favourite Palace of the King of Saxony on the Albe: As also at Copenhagen, at Constantinople, and in Pomerania and Silesia:

Dresden, May 3.—On the 1st of May, at two o'clock, the favourite summer residence of our King, the Castle of Pilnitz, on the Elbe, celebrated for its beautiful situation, was burnt down. The King generally remains out on the 1st of May, and this time also the Court confectioners, cooks, &c. went there the day before, when suddenly we saw from the bridge here a great black cloud rise in the direction of Pilnitz. For some days past there had been no wind, but on this unfortunate day there was a pretty strong one, which baffled all attempts to check the flames. On account of the distance it was some time before much assistance could be afforded from this city; and thus, in a four hours, what was called the Old Castle, the Opera-House, the Brewery, &c. were destroyed. Nothing has been saved. All the State furniture of the Palace is burnt, as well as the Gallery of Pictures, containing portraits of the Ancestors of the Saxon Family, numerous and venerable by their excellence and age; the Temple of Venus, in which were the well painted Portraits of all the Mistresses of a former Saxon Prince. All the furniture and paintings of the Chapel are also burnt; among the latter the Altar-Piece is particularly regretted. It was a master-piece of Lucas Camach, the contemporary and friend of Luther. The Opera-House was destined only to representations for the Court.—The decorations are said to have been very beautiful, and the wardrobe magnificent; all is lost. Nothing certain is known of the origin of this misfortune.

Pomerania, May 6.—On the 3d inst. 58 houses were burnt down in the night at Gollnow. Above 100 families have saved only their lives from the flames. On the 1st a similar misfortune at Rankan, in Silesia, reduced 30 families to misery.

Copenhagen, May 12.—This afternoon a dreadful fire broke out in the Square of the Garrison, which has already reduced several buildings to ashes, and at the later departure of these accounts still raged, and, on account of the high wind, is not easily to be extinguished. It is said to have been caused by the carelessness of the painters in boiling oil.

Constantinople, April 10.—About a week ago the unfortunate family of the deceased Mano (the widow is a Princess Ypsilanti) perished in the most dreadful manner in the flames.—Their great house at Terapia suddenly was in flames on all the four sides at once. The fire spread so rapidly that none of the family could escape, and the mother and son, three women, eight children, and four servants, perished in the flames. It was only by the greatest exertions that the Palace of the French Embassy was saved. It is generally believed that it was wilfully set on fire.

An Inspired Wench!—There is at present a young girl living in the arrondissement of Avallon, who having lost her reason, has persuaded herself that she holds intercourse with an angel. She remained for thirty nights in the open air in her father's yard; imagined that she was commanded to repose in the burial ground of the parish, and in the name of her angel, directed two of her neighbours to carry her there. This conduct has given rise to the most absurd tales. It is pretended that she possesses the gift of working miracles; that she once walked over a river without wetting her feet—that she lives without food, and that torrents of rain cannot wet her. The police, but especially the faculty, have been engaged in examining her.—*Paris Paper.*

FROM MEXICO.

NEW ORLEANS, MAY 21.

"On the 1st of March a serious engagement took place in the province of Vera Cruz, between the royal troops and the insurgents, under the command of Gen. Gaudaloupe Vittoria. The Fort Chiqui Huith and the Bridge of Araye were retaken by the Patriots, together with the ammunition, artillery, and all the other arms.

"The loss of the Spaniards was great, Col. Santa Maria is among the slain.

"The road from Vera Cruz to Mexico is again occupied by Vittoria; a part of his cavalry under Gen. Belgarde, had advanced on Vera Cruz, and carried away cattle, &c.

"There is skirmishing at the gates of the town almost every day. The Congress reside at Zelaya, protected by Capt. Gen. Anaya's army. Detachments of Teran's army had joined him."